

PREDICI LA RADIO LUXEMBURG
NR. 265

SFINȚIREA partea I 2 iulie 1978

Stimați ascultători! Vă salut din inimă în scumpul Nume al lui Isus Hristos. În următoarele emisiuni voi vorbi despre noțiunea de „sfințire” și am să citesc din 1 Tesaloniceni 5:23: *”Dumnezeul păcii să vă sfințească El însuși pe deplin; și duhul vostru, sufletul vostru și trupul vostru să fie păzite întregi, fără prihană la venirea Domnului Isus Hristos.”*

Noi am vorbit despre felul de lucrare al lui Dumnezeu și o vom face în continuare, pentru că numai ceea ce face El rămâne pentru veșnicie. Acest text este adresat pentru întregul om, și anume: duhul, sufletul și trupul, pentru ca noi să fim păziți întregi până la revenirea Domnului nostru. Cei mai mulți pot crede că, dacă au devenit credincioși, eventual sufletul și duhul ar putea fi păzite, dar trupul nu se poate cuprinde în această păzire dumnezeiască.

Dar totuși Cuvântul lui Dumnezeu vede în om o unitate. Fiecare creștin cunoaște pe de rost Psalmul 103. Acolo ne este spus în versetele de la 1 la 3: *”Bindecuvântează, suflete, pe Domnul și tot ce este în mine să bindecuvânteze Numele Lui cel sfânt! Bindecuvântează, suflete, pe Domnul și nu uita nici una din binefacerile Lui! El îți iartă toate fărădelegile tale, El îți vindecă toate bolile tale...”* Prima se referă la sufletul nostru, iar în partea a doua se referă la trupul nostru. Dumnezeu l-a creat omul întreg, El și-a asumat răspunderea completă asupra noastră și prin aceeași mântuire noi am primit atât iertarea păcatelor noastre, cât și sfințirea. Amândouă sunt de nedespărțit. Isus Hristos nu a trecut în Ghețimani doar printr-un chin sufletesc, El nu a purtat doar o luptă, luând asupra Lui vina și păcatele noastre, ci El a lăsat ca trupul Lui să fie lovit și chinuit și de aceea este scris: *”Prin rănile Lui suntem tămăduiți.”*

Noi trebuie să ajungem până acolo încât să folosim întregul plan de mântuire al Dumnezeului nostru în viața noastră întreagă. Nu are nici un sens ca, Cuvântul lui Dumnezeu să fie făcut fără putere prin argumente omenești. Noi trebuie să ne orientăm mai mult după ceea ce ne este

relatat în Sfânta Scriptură, iar în textul nostru este scris: *“Dumnezeul păcii să vă sfințească El însuși pe deplin.”* Lucrarea de sfințire pleacă de la Dumnezeu. Un om care-L trăiește pe Isus Hristos și primește iertarea păcatelor, trebuie să primească înnoirea și nașterea din nou prin Duhul Sfânt, iar după aceea să trăiască sfințirea.

Dumnezeul nostru ni se prezintă ca Dumnezeuul păcii. Pacea lui Dumnezeu este mai înaltă decât toată rațiunea oamenilor. Rațiunea are argumente și aduce la suprafață disputa, dar credința Îl acceptă pe Dumnezeu, Cuvântul și trăiește pacea care este mai înaltă decât ar putea fi rațiunea noastră. Nu noi ne sfințim, ci El însuși, Dumnezeu păcii o face. El ne face copii ai păcii, care sunt călăuziți prin Duhul Lui. Indiferent de ceea ce ne arată Cuvântul lui Dumnezeu, nu este o teorie cuminte și evlavioasă, ci totul este posibil de realizat în urmarea practică. Noi trebuie să fim păziți fără prihană în duhul, sufletul și trupul nostru la revenirea lui Isus Hristos.

Nouă ne este spus în 2 Corinteni 6:16: *”...căci noi suntem Templul Dumnezeului celui viu, cum a zis Dumnezeu:” Eu voi locui și voi umbla în mijlocul lor; Eu voi fi Dumnezeu lor și ei vor fi poporul Meu.”* Credincioșii sunt numiți ca fiind templul Duhului Sfânt. Noi trebuie să pricepem că Lui nu-I este indiferentă starea trupului nostru și de aici se explică faptul, de ce Domnul Isus i-a vindecat deseori pe cei bolnavi. Aceeași misiunea le-a încredințat-o El și ucenicilor Săi, iar acesta este un motiv bine întemeiat și anume, ca omul să aparțină în totalitate lui Dumnezeu și păcatul să nu mai aibă nici un drept la suflet și nici o boală să nu mai aibă drept la trup.

Când Domnul a dat Legea poporului Israel în Exod 15:26: *”El a zis: ”Dacă vei asculta cu luare aminte glasul Domnului, Dumnezeului tău, dacă vei face ce este bine înaintea Lui, dacă vei asculta de poruncile Lui și dacă vei păzi toate legile Lui, nu te voi lovi cu nici una din bolile cu care am lovit pe Egipteni; căci **Eu sunt Domnul, care te vindecă.**”* Noi vedem că Dumnezeu S-a îngrijit ca poporului Său să-i meargă bine. Chiar dacă am dori să despărțim una de cealaltă și anume mântuirea și vindecarea în duh, suflet și trup, Dumnezeu nu o va face. El dorește ca noi în totalitatea pe care o reprezentăm, să rămânem nevătămați la revenirea lui Isus Hristos.

La început a fost voia lui Dumnezeu ca omul să fie și să trăiască fără păcat și fără cusur. Nouă ne este cunoscut că păcatul a venit prin neascultare și că blestemul a tras toată omenirea după el și că păcatul și-a început dominația în suflet și boala în trup. Dar aceasta nu s-a oprit aici. În Isus Hristos, Dumnezeu a făcut ceva nou, o realizare veșnică de răscumpărare. Nu este vorba doar despre salvarea sufletelor noastre, este vorba și despre transformarea trupurilor noastre muritoare. Același Dumnezeu care ne-a eliberat prin Isus Hristos, este Același care ne va transforma trupurile noastre muritoare.

Sfânta Scriptură vorbește despre pocăință și ne este spus că Duhul lui Dumnezeu vrea să ne călăuzească la pocăință, dar aceasta noi trebuie să o recunoaștem. Noi citim despre nașterea din nou și înnoirea pe care o lucrează Duhul Sfânt în viața unui om devenit credincios.

În textul nostru pe care vrem să-l privim mai îndeaproape, este vorba despre sfințire. El Însuși, Dumnezeul păcii vrea să ne sfințească pe deplin. Aceasta vrea să ne spună că nu doar la suprafață pentru un timp scurt, ci pe deplin, până în interior, pentru totdeauna, pentru ca noi să fim găsiți fără prihană înaintea Domnului. Nu este important doar să se facă începutul corect cu Dumnezeu, ci este foarte important ca viața noastră în continuare să fie binecuvântată, pentru ca noi să trăim sfârșitul într-o stare corectă.

Cuvântul “sfințire” are de la început inclus gândul de a fi pus de o parte, ales și dedicat lui Dumnezeu. Citim despre locuri, despre oameni care au fost numiți sfinți. Sfințirea, punerea deoparte și închinarea sunt lucrarea lui Dumnezeu, care o realizează El cu noi. Dacă ne-ar fi fost lăsat nouă să realizăm sfințirea, separarea și închinarea, atunci ne-am putea ocupa toată viața noastră cu aceasta fără a avea vreo realizare.

Întreaga lucrare de mântuire este un dar al harului lui Dumnezeu, o mântuire și o lucrare a lui Dumnezeu în viața noastră. Aici aparține și chemarea noastră din lume și păcat, separarea de tot ce nu-și are loc în împărăția lui Dumnezeu și închinarea, dedicarea noastră Dumnezeului celui viu.

Scumpi ascultători, dragi frați și surori! Doar oamenii cărora Dumnezeu li s-a descoperit au fost cuprinși de sfințenia lui Dumnezeu, s-au separat și erau considerați ca fiind “închinați Domnului.” În Genesa 28:12-13, citim despre un bărbat al lui Dumnezeu care a avut o trăire

deosebită cu Domnul: *”Și a visat o scară rezemată de pământ, al cărei vârf ajungea până la cer. Îngerii lui Dumnezeu se suiau și se pogorau pe scara aceea. Și Domnul stătea deasupra ei și zicea: ”Eu sunt Domnul, Dumnezeul tatălui tău Avraam și Dumnezeul lui Isaac. ”Pământul pe care ești culcat, ți-l voi da ție și seminței tale.” Domnul i-a făgăduit binecuvântarea și i-a făcut promisiunea din versetul 15: ”Iată, Eu sunt cu tine; te voi păzi pretutindeni pe unde vei merge și Eu te voi aduce înapoi în țara aceasta, căci nu te voi părăsi, până nu voi împlini ce-ți spun.”*

Nu este aceasta minunat? Dumnezeu vrea să fie cu noi până va împlini tot ceea ce ne-a făgăduit. Noi nu suntem interesați doar să auzim despre o trăire sau un eveniment pe care alții l-au avut cu Dumnezeu, noi dorim să-L trăim personal pe Dumnezeu. Iacov a avut atunci o trăire deosebită cu Dumnezeu, dar și noi o putem avea astăzi. Iacov a văzut într-o vedenie o scară care era rezemată de pământ și al cărei vârf ajungea până la cer. Prin aceasta lui i-a fost arătat că legătura cu Dumnezeu, de pe acest pământ exista și că ajunge până în cer. O scară este cunoscută prin faptul că trebuie să te urci pe ea. O, ce har ca astăzi oamenii de pe acest pământ să poată să-L trăiască pe Dumnezeu într-un fel minunat! La fel și dumneavoastră stimați ascultători. Dorim să ne rugăm.

Tată ceresc, Îți mulțumim din toată inima pentru Cuvântul Tău scump și sfânt. Îți mulțumesc pentru mărturiile acelora ce au trăit și experimentat harul tău. Binecuvântează-i pe toți acei ce au ascultat această predică și descoperă-Te fiecăruia personal, în Numele lui Isus. **Amin!**

SFINȚIREA **partea a II a** **9 iulie 1978**

Stimați ascultători! Din inimă vă salut în Numele scump al Domnului. Noi ne-am bucurat mult de toate scrisorile pe care le-am primit de la voi. Și astăzi voi vorbi mai departe despre „**sfințire**”. Pentru a le fi tuturor clar cât de importantă este această temă, am să citesc din Evrei 12:14: *”Urmăriți pacea cu toți și sfințirea, fără de care nimeni nu va vedea pe Domnul!”*

În ultima predică am citit textul care ni l-a prezentat pe Dumnezeuul Păcii și care dorește să ne sfințească pe deplin. Aici ne este spus ca noi să urmărim pacea și sfințirea cu toți oamenii, fără de care nimeni nu va vedea pe Domnul. Noi trebuie să fim găsiți fără prihană la revenirea lui Isus Hristos, în duh, suflet și trup. Pacea lui Dumnezeu să domnească în inima și simțurile noastre pentru ca sfințirea dumnezeiască din viața noastră să poată avea roadele adevărate.

Mai departe nouă ne este spus în versetul 15:2: *"Luați seama ca nimeni să nu se abată de la harul lui Dumnezeu, pentru ca nu cumva să dea lăstari vreo rădăcină de amărăciune, să vă aducă turburare și mulți să fie întinați de ea."* Acest text este în legătură cu sfințirea și este de mare importanță. Foarte repede dușmanul poate trage în noi cu săgețile lui și poate lăsa să crească o rădăcină de amărăciune, care face un necaz mare și prin efectul acesta mulți să fie întinați sau otrăviți. De ce acest cuvânt este în legătură cu pacea și sfințirea pe care trebuie să le urmărim? Cu siguranță, Dumnezeu a dorit să ne atenționeze dinainte de aceste piedici. Cel devenit credincios ar putea face un început bun cu Dumnezeu, dar totuși el este pus la încercare pentru a da dovadă de rezistență și trebuie să promoveze prin încercări pentru a fi încoronat la sfârșit.

Să privim la viața patriarhilor, așa cum observăm că Domnul le-a rânduit toată viața lor prin vorbirea și lucrarea Lui. Despre Iacov am citit în ultima predică, cum el a văzut o scară până sus la cer, iar sus la capătul scări L-a văzut pe Domnul. O, nu este aceasta minunat? Calea pe care El a croit-o, conduce la El. Cuvântul pe care-l vorbește, ne îndrumă la El. Întregul cer cu toată frumusețea lui și cu toată slava, nu ar însemna nimic dacă Domnul Isus însuși nu ar fi acolo. Noi dorim să vedem Fața Lui, pe El, care ne-a iubit și care S-a jertfit pentru noi.

Iacov nu L-a văzut doar pe Domnul, el nu văzut doar scara, el a auzit și vocea Lui care-i spunea: *"Eu sunt Domnul, Dumnezeuul tatălui tău Avraam și Dumnezeuul lui Isaac."* Genesa 28:13. Astăzi putem spune: "Prin Isus Hristos, El a vorbit cu noi și noi suntem urmașii Lui." Așa cum patriarhii, după trăirea cu Dumnezeu, au fost puși deoparte de restul lumii, tot așa și noi suntem chemați afară și puși deoparte după ce am auzit Cuvântul Domnului.

Despre Avraam știm că el a primit milă și a fost iertat într-un fel deosebit. El a fost chemat afară din neamul lui și a fost pus deoparte, a primit făgăduința căci nu doar el, ci prin el toate neamurile pământului vor fi binecuvântate. Oamenii care aud Cuvântul lui Dumnezeu și vin la credința vie în Isus Hristos, nu se lasă opriți de nimeni, ci ei urmează vocea Bunului păstor și trăiesc în El, care este credincios Cuvântului Său.

Și Isaac l-a trăit pe Dumnezeu într-un fel deosebit. Nici un bărbat al lui Dumnezeu și nici un copil al lui Dumnezeu nu se mulțumește cu ceea ce au trăit alții cu Dumnezeu. Noi avem nevoie de legătura personală cu Domnul, fiecare trebuie să-L trăiască și nu putem intra în slavă doar pentru că alții au avut o trăire supranaturală. Noi trebuie să avem o trăire personală cu Dumnezeu.

Domnul Isus dorește să se descopere fiecăruia personal, să vorbească fiecăruia, să-l îndrume pe calea adevărată și să-i arate cerul deschis. Despre Iacov citim în Genesa 28:16: *"Iacov s-a trezit din somn și a zis: "Cu adevărat, Domnul este în locul acesta și eu nu am știut."* Nu a fost un loc comod. Perna lui a fost o piatră tare, dar cu siguranță el nu a cârtit și nu s-a plâns, ci și-a dorit din toată inima să-L trăiască pe Dumnezeu. Noi nu suntem întotdeauna conștienți că Domnul este prezent și nici nu trebuie să mergem într-un loc deosebit, nu trebuie să pelerinăm în anumite locuri. Acolo unde suntem și avem o dorință sau o cerere adâncă după Dumnezeu, El ni se va descoperi. Acolo noi vom fi curățiți și sfințiți, iar locul este sfințit prin prezența sfântă a lui Dumnezeu. Fără prezența sfântă a lui Dumnezeu, suntem dar niște oameni obișnuiți, dar din momentul în care El ne întâlnește personal și noi trăim prezența Lui, atunci noi devenim oameni care au parte de sfințenia Lui. Din păcătoși devin dintr-o dată copii ai lui Dumnezeu, cei legați devin liberi, cei îndrăciți sunt dezlegați de blestemul lui satan. O nouă zi începe și avem parte de o viață nouă printr-o credință lucrată de Dumnezeu care ne cuprinde interiorul nostru. Noi suntem puși deoparte, curățiți și sfințiți, devenind o proprietate personală a Dumnezeului nostru. Din copiii oamenilor devenim copii ai lui Dumnezeu. Și aceasta dorește Dumnezeu să o facă cu fiecare personal.

Revenind la textul nostru este spus: *"Urmăriți pacea cu toții și sfințirea."* (În traducerea germană este scris: "Căutați cu toată râvna,

pacea cu fiecare om.”) Este aceasta posibil? Putem noi să fim fiii păcii? Putem noi să trăim sfințirea, fără de care nimeni nu va vedea pe Domnul? Desigur, este posibil, căci dacă nu, atunci Dumnezeu nu ar fi spus-o.

Stimați ascultători, dragi frați și surori! Să nu încercăm toate aceste lucruri prin propriile puteri. Toate încercările noastre sunt condamnate la cădere. Să ne orientăm privirile noastre la Cel care începe și sfârșește credința noastră, la Acela care ne cheamă: *”Eu Mă sfințesc pentru ei, pentru ca și ei să fie sfințiți în Adevăr.”* În Evrei 10:14 citim despre Hristos, Domnul nostru: *”Căci printr-o singură jertfă El a făcut desăvârșiți pentru totdeauna pe cei ce sunt sfinți.”* (În traducerea germană este scris:” Căci printr-o singură jertfă El i-a adus la ținta finală pe cei care se lasă sfințiți.”) Sfințirea pleacă de la Dumnezeu, dar noi trebuie să-I dăm voie să o realizeze în viața noastră și toți acei care Îi permit Lui aceasta, sunt făcuți desăvârșiți și aduși la ținta finală prin aducerea acestei jertfe. Tot ceea ce este necesar pentru mântuirea noastră, ne-a fost dăruit de Dumnezeu în Hristos. Întreaga lucrare de mântuire și toate făgăduințele lui Dumnezeu sunt date în Isus Hristos printr-un „Da”, și își ajung „Aminul” prin noi. Făgăduințele sunt date în El, dar își găsesc împlinirea în noi. Atât cât ne este dat, dorim prin harul lui Dumnezeu să urmărim fiecare pacea cu toții și sfințirea, pentru că noi dorim să-L vedem pe Dumnezeu și dorim să fim găsiți fără cusur la revenirea lui Isus Hristos. Nu este vorba de faptul că noi am devenit credincioși, este vorba ca noi să fim pregătiți când Isus Hristos va reveni. Prin mesajul Cuvântului lui Dumnezeu, prin predica despre Isus Hristos, noi să fim aduși în legătură cu Dumnezeu, pentru a-L trăi pe El în același fel cum au avut parte apostolii și proorocii și poporul lui Dumnezeu din Vechiul și Noul Testament.

Eu nu vorbesc aici dintr-o teorie și nici nu doresc ca această predică să fie primită sau acceptată ca o filozofie smerită, aici este vorba despre tot, despre felul cum să ajungem noi la țintă iar aceasta o putem face doar dacă ne predăm lui Dumnezeu pentru ca El să-Și poată desăvârși lucrarea Lui în noi. Deja eu am amintit căci toți acei ce sunt chemați de Dumnezeu, care urmează chemarea, sunt aleși și și-au predat viața lui Dumnezeu.

În Evrei 2:11 citim: ” *Căci Cel ce sfințește și cei ce sunt sfințiți, sunt dintr-unul.* ” (Iar în germană scrie că: ” sunt de la același Tată.”) *De aceea, Lui nu-I este rușine să-i numească frați.* ” Să ne lăsăm căzuți în mâinile lui Dumnezeu și să ne punem nădejdea totală în El și în harul de care avem parte în Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Dorim să ne rugăm.

Tată ceresc, Îți mulțumim din toată inima pentru Cuvântul Tău cel scump și sfânt. Te rog binecuvântează-i pe toți acei care au ascultat și confirmă Cuvântul Tău în ei prin har. Curăță Tu și sfințește din pricina Numelui Tău. Eu te rog aceasta în Numele lui Isus. **Amin!**

SFINTIREA partea a III a 16 iulie 1978

Stimați ascultători! Din inimă vă salut în scumpul Nume al Domnului Isus Hristos. Predicii de astăzi îi pun ca bază cuvântul din 2 Tes.2:13-14: ” *Noi însă, frați prea iubiți de Domnul, trebuie să mulțumim totdeauna lui Dumnezeu pentru voi, căci de la început Dumnezeu v-a ales pentru mântuire, în sfințirea duhului și credința adevărului. Iată la ce v-a chemat El, prin Evanghelia noastră , ca să căpătați slava Domnului nostru Isus Hristos.* ”

(În traducerea germană este scris.” Noi suntem obligați frați preaiubiți de Domnul, să-I mulțumim lui Dumnezeu totdeauna, căci Dumnezeu v-a ales de la început pentru mântuire, prin sfințirea pe care o face Duhul și prin credința în Adevăr...”)

Primul gând pe care-l exprimă aici apostolul, arată ce mulțumire față de Dumnezeu îl umple pe el pentru credincioși. Este cel mai mare lucru de care poate avea parte vreun om de pe pământ, dacă primește mântuirea sufletului, iertarea totală a vinei și viața veșnică.

În al doilea gând ne este exprimat faptul că cei deveniți credincioși au fost aleși de la început pentru mântuire, dar acest gând nu este înțeles de toți. Și totuși, înainte de întemeierea lumii, Dumnezeu a știut cine va accepta mântuirea și cine nu. De aceea, pe baza științei Lui mai dinainte, El a putut să-i hotărască pe aceia care vor deveni credincioși. De aceea este scris în Romani 8:28-29: ” *Pe de altă parte, știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce sunt chemați după planul Său. Căci pe aceia, pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a și hotărât mai*

dinainte să fie asemenea chipului Fiului Său, pentru ca El să fie cel întâi născut dintre mai mulți frați. ”

Apostolul nu se mulțumește doar cu atât, cu toate că este exprimat mult, ci merge mai departe spunând în versetul 30: *”Și pe aceia pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a și chemat; și pe aceia pe care i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți; iar pe aceia care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit.”* Noi vedem cât de desăvârșită este mântuirea în ochii lui Dumnezeu. Chiar dacă presupunem că lucrurile pământești mai sunt așa de lipite de noi, totuși Dumnezeu a făcut un început nou cu noi și putem recunoaște prin credință că de la început am fost aleși pentru mântuire. Iar pentru că cei deveniți credincioși știu aceasta, rămân ancorați prin toate furtunile și în orice situație își pun încrederea în Dumnezeul cel Viu. Să mergem mai departe.

Noi suntem hotărâți pentru credința adevărului, prin sfințirea făcută de Duhul. Noi tratăm tema biblică a sfințirii celor deveniți credincioși și vedem că totul trebuie lucrat de către Duhul lui Dumnezeu, altfel nu dăinuie. O sfințire omenească ni s-ar urca la cap și ar rezulta un fariseism, astfel încât noi ne-am înălța peste alții. Dar sfințirea dumnezeiască descoperă caracterul lui Isus Hristos în viața noastră.

Ultimul gând cu privire la acest verset aduce la suprafață faptul că noi suntem hotărâți pentru credința adevărului. Ne este spus că trebuie să luptăm pentru credința care a fost dată sfinților odată pentru totdeauna. Cine este hotărât de Dumnezeu pentru sfințire, este hotărât și pentru credința adevărului. Una nu poate fi despărțită de cealaltă. De fapt noi trebuie să recunoaștem întreaga lucrare a lui Dumnezeu, care se extinde în toată viața noastră și se descoperă în duhul, trupul și sufletul nostru. Noi observăm că prin prezența lui Dumnezeu, sunt sfințite și dedicate Lui, locuri, oameni și lucruri. Când Domnul S-a descoperit lui Moise, i-a spus: *”Scoateți încălțăminte de la picioare, căci locul pe care stai, este pământ sfânt.”* Locul și pământul pe care stătea Moise în acel moment, avea aceiași compoziție ca și cel din restul țării. Întregul pământ este sub blestem de la căderea în păcat. Dar din momentul în care Sfântul Dumnezeu a venit jos, au fost sfințite, locul și împrejurimea prin prezența Lui; și mai mult, Moise a fost ales și a devenit un bărbat dedicat lui Dumnezeu și s-a predat pentru o slujbă. Și el a fost în acea clipă o unealtă aleasă și sfântă a Dumnezeului său.

Toți oamenii sunt vânduți, prin păcat, fără deosebire sau excepție, dar dacă Domnul i se descoperă unui om, atunci el este rupt, scos afară din masele de oameni, trăiește și experimentează harul lui Dumnezeu și ajunge la concluzia că dintr-un păcătos a devenit un copil al lui Dumnezeu. Blestemul este transformat în binecuvântare, vrăjmășia dintre noi și Dumnezeu este anulată și noi Îl vedem pe Isus Hristos ca Mijlocitorul Noului Legământ. Atât timp cât noi suntem despărțiți de Dumnezeu prin păcat, satan stă între noi și Dumnezeu ca pârâșul fraților. Dar în acel moment, în care un om prinde Mâna salvatoare a lui Dumnezeu, atunci dintr-o dată Isus Hristos stă ca Mijlocitor între noi și Dumnezeu; chiar mai mult decât Mijlocitor - Avocat sau Susținător, care intervine pentru oricine vine la El și-l face pe fiecare liber. Așa devenim noi neprihăniți, prin credința în Isus Hristos. De toate lucrurile de care Legea ne acuza și nu ne putea elibera, harul ne-a proclamat ca fiind liberi.

Aceasta îmi amintește de o judecată la un tribunal din Statele Unite, unde un băiat tânăr, de vreo 19 ani, a fost găsit vinovat de crimă. Judecătorul a anunțat sentința. Acest băiat, ca lovit de trăsnet, s-a ridicat și a zis:

-Domnule judecător! Nu vă amintiți că atunci când am fost de 9 ani, m-ați salvat de la înec. De ce nu mă salvați și astăzi?

Acest judecător i-a răspuns:

-De aceasta îmi amintesc foarte bine. Fiul meu, atunci eu am fost salvatorul tău, acum sunt judecătorul tău.

A fost același bărbat care odată a fost salvatorul, iar mai târziu a fost judecătorul. Astăzi Isus Hristos este Salvatorul nostru, astăzi El dorește să întindă fiecareia dintre noi Mâna Lui salvatoare. El nu dorește moartea păcătosului, El dorește ca noi să ne pocăim și să trăim. Dacă am putea să luăm în inima noastră darul harului dumnezeiesc și să pricepem cât de mult dorește El binele nostru! Ceea ce nu a văzut un ochi și nu a auzit nici o ureche și ceea ce nu a venit în inima vreunui om, aceea a pregătit Dumnezeu, aceluia care Îl iubesc. Un om căruia Dumnezeu nu i se descoperă într-o formă supranaturală, aceluia îi lipsește pur și simplu o credință vie. Dar aceia care L-au trăit pe Domnul, pot să depună mărturie despre aceasta și ei primesc o legătura vie cu El.

Stimați ascultători, dragi frați și surori! Noi putem fi siguri că Domnul Își mai ține și astăzi Cuvântul Lui. Gândul și motivul unei predici constă doar ca oamenii să fie aduși la o credință vie, ca prin Același Domn să vină într-o legătură vie cu Dumnezeu cel Viu. Și eu aș putea mărturisi despre unele trăiri supranaturale. Eu știu despre ce vorbesc. Domnul mai este și astăzi Același. El mai vorbește și lucrează și astăzi. El cheamă oamenii la El, îi alege și le arată drumul pe care trebuie să meargă. Apostolii nu au propovăduit doar salvarea din mrejele păcatului, ci doreau să-i conducă pe cei deveniți credincioși până la sfârșit, la plinătate. Cei mai mulți credincioși s-au folosit foarte puțin de oferta dumnezeiască. Unii se opreau la pocăință, alții la botezul în apă, alții la botezul cu Duh, iar a patra categorie la sfințire.

Dumnezeu vrea ca noi să luăm în stăpânire tot ceea ce El ne-a pus la dispoziție. Noi trebuie să putem crede că suntem aleși de Dumnezeu pentru a fi proprietatea Lui. El însuși zice în Levitic 11:44: *"Căci Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru; voi să vă sfințiți și fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt..."* Din aceste cuvinte noi recunoaștem că, cu cât Dumnezeu este Cel ce sfințește, cu atât mai mult noi suntem chemați să ne sfințim în prezența Lui. Aceasta înseamnă ca noi să-I stăm la dispoziție, ca El să poată realiza în noi lucrarea de sfințire pentru slava Lui.

Să ne rugăm. Tată ceresc, te rog confirmă Cuvântul Tău în toți. Tu cunoști necazul și îndoiala poporului Tău. Ridică-i pe toți, întărește-le credința și încrederea în Tine. Dovedește-Te tuturor ca Salvator, ca Vindecător și ca Cel care sfințește poporul Său. Fă-o prin har, în Numele lui Isus Hristos. **Amin!**

SFINȚIREA partea IV - 23 iulie 1978

Stimați ascultători! Din inimă vă salut în Numele scump al lui Isus Hristos. Mulțumesc tuturor aceluia care ne-au scris. Toate cererile și dorințele de rugăciuni care ne-au fost transmise, le aducem Domnului într-un fel deosebit în orele de rugăciune. Noi am trăit faptul că Domnul ascultă rugăciunile, că El mântuiește, eliberează și vindecă toate bolile. Deja mulți sunt întăriți în credință, prin ascultarea rugăciunilor și au primit un curaj nou de a se încrede în Domnul. Astăzi citesc pentru tema ce o tratăm în această lună, din 1Petru 1:1-2: *"Petru, apostol al lui Isus*

Hristos, către aleșii cari trăiesc ca străini, împrăștiași prin Pont, Galatia, Capadocia, Asia și Bitinia, după știința mai dinainte a lui Dumnezeu Tatăl, prin sfințirea lucrată de Duhul, spre ascultarea și stropirea cu sângele lui Isus Hristos; harul și pacea să vă fie înmulțite!”

Ce cuvânt minunat! Oamenii care au trăit harul și pacea lui Dumnezeu, să guste și mai mult din acest har, iar pacea să le fie ca un fluviu. Ceea ce Dumnezeu dăruiește, ajunge de prisos. Și aici în acest text, Petru, ca și Pavel, vorbește în unele locuri despre alegerea dinainte și alegerea credincioșilor. Nu este ca și cum Dumnezeu ar fi făcut o separare după bunul Lui plac, ci este voia Lui ca toți oamenii să fie ajutați și să ajungă la cunoștința Adevărului. Dar totuși Dumnezeu prin știința Lui atotcuprinzătoare, înainte de întemeierea lumii, a știut cine va accepta mântuirea și cine o va respinge. Așa a scris El în Cartea Vieții și în Cartea Vieții Mielului, numele acelora care vor deveni credincioși. Cu siguranță Dumnezeul cel mare nu a lăsat nimic la voia întâmplării. Și faptul că voi acum ascultați (sau citiți) această predică, este tot o călăuzire a lui Dumnezeu. Probabil că cineva s-a rugat pentru voi, eventual sunt credincioși între rudele sau cunoștințele voastre, la locul de muncă sau altundeva, iar rugăciunile acestora s-au ridicat la Tronul lui Dumnezeu. Prin această predică ar putea să vă vorbească însuși Dumnezeu și chiar mai mult, El să vă cheme la Sine și să vi se descopere.

Ca să înțelegeți mai bine, vreau să vă dau un exemplu cu privire la poporul Israel. Tuturor ne este cunoscut faptul că iudeii sunt poporul ales al lui Dumnezeu. Nimeni nu are dreptul să-i judece mai mult sau mai puțin sau să-și expună vreo părere cu privire la ei. Apostolul Pavel descrie felul cum Dumnezeu i-a orbit pe iudei, pentru ca noi, care aveam ochii închiși, să ne fie deschiși și să putem vedea cu ei. Trebuia ca ei să-L respingă pe Hristos la prima Lui venire, pentru ca mântuirea și harul să vină la noi. După a doua Lui venire, ochii poporului Israel vor fi deschiși și-L vor recunoaște pe Acela pe care L-au străpuns, se vor boci, și-L vor plânge amarnic. Fiecare israelit prin natura lui este ca și noi plin de slăbiciuni și boli. Dar Dumnezeu i-a ales pe Avraam, Isaac și Iacov și a făcut din urmașii lor un popor ales. Moise a zis în Deuteronom 4:32-33: *”Întreabă vremurile străvechi, care au fost înaintea ta, din ziua când a făcut Dumnezeu pe om pe pământ și cercetează de la o margine*

a cerului la cealaltă: a fost vreodată vreă întâmplare așa de mare și s-a auzit vreodată așa ceva? A fost vreodată vreun popor care să fi auzit glasul lui Dumnezeu vorbind din mijlocul focului, cum l-ai auzit tu și să fi rămas viu?"

Descoperirea lui Dumnezeu în Israel a făcut din acest popor, un popor deosebit. Oamenii sunt și astăzi la fel, deosebirea este doar că Dumnezeu se descoperă în viața unui om. Credinciosul și necredinciosul sunt la fel prin natura lor. Dar când Domnul Isus se descoperă în viața unui om, se întâmplă ceva deosebit, iar omul primește valoare dumnezeiască.

Doar aceia pe care Duhul lui Dumnezeu îi călăuzește la pocăință și care își dedică viața lor Domnului, vor fi pregătiți să asculte de vocea Lui. Doar în ei va face Duhul Sfânt sfințirea. Este vorba despre alegere, despre închinare, despre felul cum să-I stăm Domnului la dispoziție. Pavel cuprinde toate acestea prin cuvintele din Romani 14:7-8: *"În adevăr, nici unul din noi nu trăiește pentru sine și nici unul din noi nu moare pentru sine. Căci dacă trăim, pentru Domnul trăim și dacă murim, pentru Domnul murim. Deci fie că trăim, fie că murim, noi suntem ai Domnului."* O astfel de exprimare o poate face doar acela care nu-și mai aparține lui, iar noi trebuie să recunoaștem că suntem o proprietate a lui Isus Hristos. El a plătit prețul pentru răscumpărarea noastră.

La darea Legii pe muntele Sinai, poporului Israel nu i-au fost date numai porunci, așa cum citim din Exod:19:5-6: *"Acum, dacă veți asculta glasul Meu și dacă veți păzi legământul Meu, veți fi ai Mei dintre toate popoarele, căci tot pământul este al Meu. Îmi veți fi o împărăție de preoți și un neam sfânt. Aceste sunt cuvintele pe care le vei spune copiilor lui Israel."*

În Noul Testament nu este doar Israel singur, ci întreaga Biserică a lui Isus Hristos. Celor credincioși le este spus în 2 Petru 2:9: *"Voi însă sunteți o seminție aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt, un popor, pe care Dumnezeu Și l-a câștigat ca să fie al Lui, ca să vestiți puterile minunate ale Celui ce v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată."* Doar cine aparține cu adevărat de poporul lui Dumnezeu și L-a trăit pe Domnul, poate să înțeleagă toate aceste lucruri pe care le privim aici. Există multe popoare pe pământ, dar numai un popor al lui

Dumnezeu, multe biserici, dar numai o Biserică a lui Dumnezeu. Evanghelia lui Isus Hristos trebuie să devină puterea lui Dumnezeu în viețile noastre.

Cuvântul lui Dumnezeu nu a fost dat ca noi să discutăm despre el, sau să ne exprimăm părerea noastră. El ne-a fost dat doar cu scopul ca Dumnezeu să vorbească inimilor noastre prin El. Fie ca Evanghelia veșnic valabilă, a lui Isus Hristos să mai fie încă odată vestită în autoritate și împuternicire dumnezeiască, pentru ca mulți să vină la credința adevărată. Noi cu toții ar trebui să luăm în serios mântuirea noastră și să-L rugăm pe Dumnezeu să ne dăruiască har, pentru a putea recunoaște căile Lui.

Multe lucruri au fost introduse de oameni în creștinism și de aceea este necesar să ne lăsăm aduși înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu și să ne orientăm după ceea ce a fost învățat în creștinismul primar, tot așa ca și frații și surorile noastre de la început.

Stimați ascultători, scumpi prieteni! În aceste transmisii radio, noi vorbim despre dedicarea noastră lui Dumnezeu, despre sfințirea pe care o face Duhul lui Dumnezeu în cei deveniți credincioși prin ascultarea de Adevăr, iar Adevărul este și rămâne Cuvântul lui Dumnezeu. La fel vorbim despre credința care a fost dată sfinților odată pentru totdeauna. Dar numai astfel de oameni care au avut o trăire personală cu Dumnezeu, vor înțelege ce face Dumnezeu

În textul său, Petru aduce într-o legătură identică alegerea noastră dinainte, sfințirea, ascultarea noastră și stropirea cu sângele lui Isus Hristos. Toate acestea sunt noțiuni pe care un credincios trebuie să le vadă împlinite în viața lui. Noi credem ceea ce ne spune Cuvântul lui Dumnezeu, iar cine are dorința să vadă Fața lui Dumnezeu, se predă Cuvântului lui Dumnezeu și va trăi lucrarea Duhului Sfânt. Și în acest timp este vorba ca noi să ne separăm și să trăim o viață dedicată și închinată Domnului.

Deja în Vechiul Testament ne este spus că neascultarea este tot atât de vinovată ca și păcatul vrăjitoriei. Este normal că nimeni nu dorește să aibă ceva de-a face cu vrăjitoria. Se știe că este de la diavolul, dar neascultarea față de Dumnezeu se încadrează tot aici. Din aceasta noi recunoaștem cât de necesar este să ne predăm Domnului și să ne plecăm în ascultare de Cuvântul lui Dumnezeu. Dorim să ne rugăm.

Tată ceresc, Îți mulțumesc din toată inima pentru harul că Te putem crede și putem recunoaște Cuvântul Tău. Ajută tuturor ca ei să poată face totul după Cuvântul Tău și să Te trăiască pe Tine. Îți mulțumesc pentru aceasta în Numele lui Isus Hristos.

Amin!